

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **Ing. O. B.**, zast. JUDr. Alexandrem Királým, Ph.D., advokátem, se sídlem Ludvíka Podéště 1883/5, Ostrava, proti žalované: **Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna**, se sídlem Michálkovická 967/108, Ostrava, zast. JUDr. Libuší Šmehlíkovou, advokátkou, se sídlem Michálkovická 967/108, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 5. 2013, č. j. 78 Ad 22/2012 - 55,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně advokátovi JUDr. Alexandrovi Királému, Ph.D., **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti ani náhrada hotových výdajů.

### O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 3. 5. 2013, č. j. 78 Ad 22/2012 - 55, odmítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2012, č. j. SŘV-ZNL/678/U-27/12, 0-4/12, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí o zamítnutí komplexní lázeňské péče.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost a současně prostřednictvím svého zástupce požádala o její projednání navzdory tomu, že nebyla odeslána včas.

Kasační stížnost je podána opožděně. Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení krajského soudu bylo zástupci stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 7. 5. 2013, jak vyplývá z doručky založené v soudním spisu krajského soudu na čl. 58.

Podle § 106 odst. 2 věty první a třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost musí být podána do dvou

*týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“*

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení; kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *„[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.“* Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *„[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.“*

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno v úterý dne 7. 5. 2013. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve středu dne 8. 5. 2013 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 21. 5. 2013 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *„[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“*

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 21. 5. 2013 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu Nejvyššího správního soudu (čl. 8) však vyplývá, že kasační stížnost byla elektronicky podána u tohoto soudu až dne 27. 5. 2013, tedy opožděně. Vzhledem k tomu, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout, nemohl Nejvyšší správní soud vyhovět požadavku zástupce stěžovatelky na projednání kasační stížnosti, a to bez ohledu na důvody, které mu ve včasném podání kasační stížnosti bránily.

S ohledem na tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 5. 2013, č. j. 78 Ad 22/2012 - 55, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Ustanovenému zástupci stěžovatelky Nejvyšší správní soud nepřiznal náhradu hotových výdajů ani odměnu za zastupování stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti, neboť v důsledku opožděného podání kasační stížnosti nemohla být tato věcně projednána.

pokračování

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2013

JUDr. Jiří Palla  
předseda senátu